

ברית עולם

מילים: אהוד מנור לחן: מתי כספי

גיליון מס' 21
שנה 82
ט"ו באב תשע"ט
16.8.2019

- עלון פנימי -

עריכה, הקלדה ועיטור: כרמלה

עיצוב: Egg Design

alonimshaarhagolan@gmail.com

עוד מעט כמעט
אנו גוף אחד -
את ידך נתת
בידי שלי לעד.
את לי עד
שאני פוחד
ולכן רועד
כל גופי הלילה.

יום יום וליל כל הזמן
בנתיב אחד -
לא מסומן.
יום יום וליל - כל הזמן
יחד ולבד
לך לעצמי נאמן.

אוהב אותך הלילה ואיתך מתעצב
אוהב אותך הלילה ואיתך מתלהב
עד הלב, עד כאב- מקווה, מתקרב.

אט לאט
נגלה מעט
מי אני - מי את
ואולי אולי נלמד -
לוותר
ולתת יותר
עד שתיוותר
רק אהבתנו.

יום יום וליל כל הזמן
בנתיב אחד...

עוד מעט
יעלה האור
ואני שיכור
ורוצה אותך לזכור -
ולשמור
עד ימי הסוף,
עד שנחלוף
ותגוע הלמות התוף.

חודש אב - מאסון נורא לשמחת חתונה

כרמלה

חודש אב. חודש מעניין, שכולל את יום האבל הגדול ואת יום השמחה הגדולה. סמיכות של חורבן וגאולה מקובלת מאוד במסורת היהודית.

ולפי מיטב המסורת, מכפילים ויותר את האירועים שקורים באותו יום. כמו בהגדה של פסח, בה עשר המכות הופכות בסוף החשבון למאתיים וחמישים מכות, כך בתשעה באב אירע לא אסון אחד אלא חמישה: נגזר על דור המדבר שלא ייכנס לארץ, נחרב בית ראשון, נחרב בית שני, נלכדה ביתר ונחרשה העיר (ירושלים, כדי לבנות עליה מקדש ליופיטר). וט"ו באב, שהוא חג האהבה בימינו ובמקורו חג הבציר ומציאת בת זוג (ואגב ט"ו באב זה בדיוק חצי שנה מט"ו בשבט), לחג זה צירפו חז"ל עוד שלוש (ואולי ארבע) שמחות: ביום זה הסתיימו הנדודים במדבר, הותר לקבור את הרוגי ביתר, הותר לבני שבט בנימין להתחתן בשאר השבטים (לאחר שהוחרם במעשה פילגש בגבעה), ויש הסבורים שאז התירו נישואין בין השבטים השונים ללא חשש שהנחלה תאבד. בקיצור, חג בציר (רוקדים ובוחרים בת זוג בכרמים) חג אהבה ונישואים. מקורו של שם החודש - 'אב' - כנראה בבלי ופירושו אש, ובא לתאר את החודש כחודש חם. יש הסבורים שמקור השם פרסי ופירושו הפוך - מים, ואף הוא בא לתאר את החודש כחודש חם שבו בני האדם והחיות צמאים למים.

משמעות השם אב בעברית, כלומר אבא, הפריע לחז"ל, והם ניסו להגיד שכמו שאב מעניש את בנו כך הקב"ה העניש את ישראל בחודש זה. אבל רבים מהם העדיפו לברוח מהעונש החינוכי הקשה הזה וקראו לחודש מנחם-אב, והצמידו לשם הזה את האגדה שביום שחרב המקדש נולד המשיח, ילד ושמו מנחם.

במקרא אין לחודשים שמות, הם מצויינים לפי מספרם הסידורי - החודש הראשון הוא ניסן. ולכן אנחנו עכשיו בחודש החמישי.

גם במסורת היהודית מקובל שמזל החודש הוא אריה - האם בהשפעת גלגל המזלות הלועזי? ברצפת הפסיפס בבית-אלפא מצויינים המזלות בשם החיה ובצירור החיה ללא שם החודש. לפי סדר החודשים, ניתן לראות את אב שסמלו אריה.

חכמי היהדות התקשו לקבל את סמל מזלו של אב - אריה, שהוא סמלו של שבט יהודה, ולכן אמור היה להיות סמלו של חודש ניסן, ראש החודשים, כמו שיהודה ראש השבטים.

לפי אחת האגדות, אף מזל אחד לא מוכן היה להיות מזלו של חודש שבו נחרב בית המקדש. לכן עשו "משרתי עליון" (מלאכים שתפקידם בזה) מאמצים כבירים של הצעות שינויים וחילופים כדי למצוא פתרון לבעיה. אחרי שלא מצאו פתרון, פנו ליהודה הממונה על חודש ניסן, ולא נתנו לו מנוח עד שימצא מזל לחודש אב, כי לא יכול להיות חודש בלי מזל, כמו שאין שנה בלי חודשים, ואין ראש לחודשים בלי הבאים אחריו ואין מנהיג (יהודה) בלי השבטים האחרים אחריו. יהודה לא מצא פתרון, לכן דרשו ממנו להעביר את מזלו - מזל אריה (לפי הברכה של יעקב "גור אריה יהודה") - לחודש אב. לא נשארה ליהודה ברירה, ומזל אריה ניתן

לחודש אב, ואילו ניסן החודש של יהודה קיבל את מזל טלה. הטלה טען שהוא החלש בחיות ואינו יכול להיות מזל של חודש קשה כל כך, חודש החורבן. הבטיחו לטלה שהוא יתגבר ויקום בסופו של דבר כלביא, כמו שאמר בלעם בנבואתו "עם כלביא יקום וכארי יתנשא". ולא היתה לטלה ברירה והוא הסכים. וכך הוא נשאר מזלו של חודש ניסן..
ואגב, הכוכב המיוחס לחודש זה (גם במסורת היהודית) הוא כוכב חמה, וכך אנחנו בחודש שהוא שורף כחמה וטורף כאריה. הצילו!!!
או בלשונו של שלמה ארצי "חום יולי-אוגוסט".
שנעבור את החודש הזה ואת הקיץ כולו בשלום.

TaTa ZaZa כבשה את גרמניה

להקת טהטה-זהזה מעמק הירדן, כוריאוגרפית ומנהלת דורית פורת, הופיעה בפסטיבל בירשטאדט בגרמניה. 16 רקדניות, גיל ממוצע 72, ביניהן הקבוצה הגדולה ביותר מקיבוץ אחד - שער הגולן.

זזה מה שכתבה שלומית חפץ:

חווייה מיוחדת להופיע לפני 1300 בני נוער מרחבי אירופה, משתתפי הפסטיבל. היינו, ללא ספק, אטרקציה מרעננת... הקהל אהב מאוד את "לה דיוה" - פס הקול של הסרטון שהכין יואב ארזי, וכמובן, את "הבאנו שלום עליכם".
חזרנו מחוייכות, בריאות, מכירות ואוהבות זו את זו.
הפנמנו בגוף ובנפש את שבעת הריקודים שלמדנו בשבעה חודשים. הגשמנו את חזונה של דורית. הפתענו את עצמנו.
זמן פגרה עכשיו. נחזור במשנה מקץ לעונה שניה, הטומנת בחובה את הפסטיבל הבא.

11/7/19

נוכחים: אורה אלון, נעמי מור, נילי ארזי, צאלה גיצין, רותם קידר, אליעזר לסקה, שלמה שגיא, אלי עמוס, אביב לשם, זיו בן סירה, דגנית חי, יואב גולן, הלל צרי. בעלי תפקידים: אילן אופיר, רמי יעקב. לא נכחו: רויטל זהר, ניצן רימר.

1. מזכירות רחבה - דו"ח חצי שנתי (תכנון מול ביצוע)

ע"פ הנהוג מדי חצי שנה, מוצג בפני המזכירות הרחבה דו"ח המרכז את כל הדיונים של המזכירות, ההחלטות ויישומן. מתחילת השנה התקיימו עד כה כ-13 ישיבות מזכירות רחבה בהם התקבלו החלטות רבות הן בנושאים מערכתיים והן בנושאים אישיים. כפי שהוצג בדו"ח, רוב רובן של ההחלטות שנתקבלו יושמו הלכה למעשה. סקירה נוספת תובא בפני המזכירות בדו"ח מסכם לקראת סיום שנת העבודה 2019.

2. דיווח בנושא מפגש מנהלים וכנס קליטה

חברי המזכירות ביקשו לקבל דיווח על שתי פגישות שהתקיימו בעת האחרונה ואשר עסקו במפגש מנהלים, שנערך בנושא סיכום 2018, ובמפגש קליטה שנערך בחג שבועות. מפגש מנהלים: אילן אופיר סקר את המפגש ואת הפנייה למרכזי ענפים לפקח ולצמצם ככל שניתן את תשומות העבודה ורכש על מנת שנוכל לעמוד ביחד בתוכנית שהוכנה לשנת 2019. בעניין מפגש הקליטה שנערך בשבועות: רמי סקר את שהיה במפגש. התחושה הייתה של מפגש מוצלח שבו השתתפו כ-40 בנים ובנות. במפגש הוצגה מצגת על הקיבוץ ומה בתוכנית הקליטה העתידית הקשורות אף הן למודל השיזורי המתגבש לקראת הצגה והכרעה ציבורית בסוף שנת 2019. במפגש ניסינו לתת תשובות ככל שניתן לשאלות שנשאלו. לסיכום הוחלט על המשך שמירת הקשר ומידע עם המשתתפים, בהתאם להתפתחויות בקיבוץ בנושא הקליטה ועוד.

3. אישור לחידוש חכירת קרקע "בגולן מוצרי פלסטיק"

אילן אופיר הציג את המסמך עליו אנו נדרשים לחתום לצורך הארכת אחד מחוזי החכירה של המפעל. החכירה הינה ל-49 שנה נוספים.

לאחר דיון הוחלט לאשר את הגשת הבקשה לרמ"י לחתום על הטופס המיועד לכך.

4. דיווחים והודעות

- 4.1. שכונה מזרחית - דווח על סיום הבית הראשון לשביעות רצון כל החברים.
- 4.2. שירי פרידמן - ועדת פנסיה מעוניינת להוסיף את שירי פרידמן כחברה לוועדה, הנושא יועבר לאישור שיחת קיבוץ כהודעה.

רשם: רמי/מזכיר

פרוטוקול ישיבת מזכירות רחבה

25/7/19

נוכחים: אורה אלון, נעמי מור, נילי ארזי, צאלה גיצין, רותם קידר, אליעזר לסקה, שלמה שגיא, אלי עמוס, אביב לשם, יואב גולן, הלל צרי. בעלי תפקידים: אילן אופיר, ניצן רימר, רמי יעקב. לא נכחו: רויטל זהר, דגנית חי, זיו בן סירה. מוזמנים: חברי ועדת פנסיה

הסדר פנסיה - דיון ועדכון לקראת העברה לשיחת קיבוץ

מוזמנים חברי ועדת פנסיה.

חברי ועדת פנסיה, בליווי משפטי, עבדו על ההסדר במהלך השנה האחרונה בניסיון להביא לידי ביטוי את התיקונים הנדרשים שבגינם ההסדר לא עבר בהצבעה הקודמת. נעמי מור הציגה בפני המזכירות הרחבה את ההסדר החדש המוצע לחברים בדגש על הנושאים העיקריים (מצורף לדיווח זה).

להלן פירוט הסעיפים העיקריים שהוצגו בישיבה:

- ההסדר מתייחס לקיבוץ שיתופי.
- כל ההכנסות הפנסיונית שייכות לקיבוץ ומופקדות בחשבון הקיבוץ.
- הפקדות לחברים יחידים בערך של 25% נוספים ולא למנים בערך של 60% נוספים.
- מנגנון הצמדה בערכים חיוביים בלבד.
- ניסוח מחדש להסכם משולש (חבר, נילוה וקיבוץ) סעיף 3.8 בהסכם.
- התייחסות לבני זוג שאינם חברים.

לאחר דיון שבו עלו שאלות והתייחסויות, חברי המזכירות אישרו את ההסדר ברוב קולות. ההסדר יועבר לשיחת קיבוץ ולקלפי לצורך אישורו הסופי.

רשם: רמי/מזכיר

לקראת הסדר הפנסיה החדש

לפני שנתיים התחלנו לעסוק בהתקנת הסדר פנסיה חדש. ההסדר הקיים אצלנו הינו מלפני 24 שנים ובמידה רבה איננו משקף שינויים שחלו במדינה והחלטות שקיבלנו בקיבוץ בנושא הפנסיה. ברצוננו גם להביא בו לידי ביטוי את המלצות המבקר בנושאי הפנסיה על אופן ניהול תחום זה בקיבוץ.

בדיוק לפני שנה, באוגוסט האחרון - הובא ההסדר להצבעה בקלפי. התוצאות היו בעד - 108 ; נגד - 110.

לנוסח התקנון מלפני שנה עלו התנגדויות מצד חברים שכן זוגם אינו חבר הקיבוץ. לטענתם הניסוח לא היה הוגן והם עמדו על זכותם להבטיח את בן/בת זוגם (שאינו חבר קיבוץ) במידה וילכו לעולמם.

הפתרון שאנחנו מציעים לכך בטיוטה הנוכחית של התקנון הוא הסכם משולש בין החבר, בן זוגו והקיבוץ, בו תהיה הדדיות בהוראת המוטב. החבר ירשום את בן הזוג כמוטב, ובן הזוג את החבר, ונוסף כאן בטיוטה-13 נספח לתקנון של ההסכם הזה.

הסעיף הרלבנטי בתקנון אומר שבמקרה והחברים לא ישתפו פעולה עם ההוראה הזו - הודעה לקרן על המוטב, רשאית ועדת פנסיה לרכוש את זכויות החבר בקרן הנאמנות, ולא להפקיד לקרן חיצונית, וכך כספי הפנסיה של החבר יהיו אמנם באמצעי חיסכון אישי, אך יישארו בשליטת הקיבוץ.

ביום ה' 8.8.19 בערב נערך מפגש "שולחן עגול" להסברת התיקון הקשור בהוראת המוטב, והנספח הקשור לנושא זה, וגם סעיפים נוספים בהסדר שחברים יבקשו הרחבה עליהם. לאחר מספר ימים - ביום ג' 13.8.19 תתקיים שיחת הקיבוץ לדיון בהסדר לקראת העברתו להצבעה בקלפי.

הערה חשובה:

את הטייטה האחרונה של ההסדר ניסח עבורנו עו"ד עומר כהן, ולצערנו הוא לא יהיה בארץ במועד השולחן העגול ולא יוכל להשתתף בדיון זה. עומר ישתתף בדיון בשיחת הקיבוץ ב-13.8.19 ושם נוכל להשלים את הפרטים שלא יקבלו מענה בדיון הלא פורמלי (שולחן עגול). כמו כן חשוב לי להעיר שיש מספר סעיפים בהסדר ובנספחיו שדורשים תיקוני ניסוח, טכניים בעיקרם, ולכן הטייטה שמצורפת בזה איננה סופית.

נעמי מור רכזת ועדת פנסיה

נר זכרון

3.8.1980	כ"א באב תש"ט	תורן יוסף
4.8.1991	כ"ד באב תשנ"א	כהן שיקה
4.8.1994	כ"ז באב תשנ"ד	נוימן מרים
5.8.1981	ה' באב תשמ"א	צוקרמן רבקה
5.8.2003	ז' באב תשס"ג	אפשטיין חנן
5.8.2010	כ"ה באב תש"ע	כהן שרית
6.8.1994	כ"ט באב תשנ"ד	רות טרי
6.8.2017	י"ד באב תשע"ז	ברקני הלינה
18.8.1954	י"ט באב תשי"ד	אלבנסקי יעקב
19.8.1970	י"ז באב תש"ל	אפרתי דוד
24.8.1971	ג' באלול תשל"א	ספרונצ'יק יוסף
28.8.1996	י"ג באלול תשנ"ז	צור אליעזר

אנחנו משתתפים באבלם של

אנטולי לוין ובני משפחתו

עם מות אמו

רבקה לוין ז"ל

בית שער הגולן

ישיבת מינהלת החינוך שער הגולן

יפה קפון עברי

השתתפו: קרני צרי, שירה בן סירה, הלל הלוי, גילת קרוסקין, זוהר רוגל, דגנית ארזי, ענת אלסטר. מצטרפים לדיון: דורון רות כנציג מנהלת תשתיות, הילה הלוי כהן.

הנושא לדיון היום נוגע בבטיחות הילדים בדרכם ממערכת החינוך ולמערכת החינוך, בתנועה בתוך המרחב הציבורי.

הנושא נדון עקב פניות הורים, המתריעים בפני הסכנות הרבות, כאשר ישנם הרבה כלי רכב אשר חונים בצירים המרכזיים ונוסעים בהם והרבה בעלי מלאכה ובעלי מקצוע הנוסעים בצורה לא זהירה בצירים המרכזיים.

הילה מתקוממת למול התנועה החוצה את הציר המרכזי. היא תיארה שני מקרים אשר אירעו לה עם הילדים. המקרה הראשון אירע כאשר רכב כלשהו נסע לאחור מבלי לראות את בנה, היא צעקה כדי למנוע את האסון. המקרה השני אירע כאשר עובדת מהחינוך נכנסה לציר המרכזי והצליחה לבלום ברגע האחרון. לדעתה, אין כל הצדקה להיכנס לתוך הצירים האלה ולסכן את הילדים. הילדים נוסעים באופניים, "בימבה" או ברגל. אין כל סיבה לפזר את הילדים בגנים ברכב, וחבל שיקרה אסון ורק אז כולנו נתעורר. לצערה, למרות המחסומים לכולם יש שלט-רחוק ורבים נכנסים ויוצאים כרצונם.

בדיון במינהלת בעקבות הדברים נאמר, כי כל עוד אין חוק ברור אז אנשים הולכים עם הנוחות שלהם. אין ספק שזהו מצב סיכון בטיחותי מהמעלה הראשונה. זה מאוד מאוד מקשה על תנועה בטוחה במרחב הציבורי, לא רק לילדים, בוודאי גם לבעלי הקולנועיות, לאוכלוסייה המבוגרת.

אנחנו עדים לתופעה של אופניים חשמליים, שנוסעים ללא כל זהירות במרחב הצירים הזה. המזכירות מוציאה מעת לעת תזכורת ובקשה להימנע מהצירים המרכזיים, והדבר חוזר ונשנה. אין ספק, שצריך להעלות את השיח להסדרת הנושא בצורה מסודרת, מזכירות רחבה, שיחת קיבוץ וקבלת החלטה ברורה.

קרני מתארת מקרה נוסף, שבו הילד שלה התרסק על מדרכת הקיבוץ בתגובה לכניסת מכונית לציר המקביל, שאף הוא פתוח למרות המחסומים. אפשר וצריך להציב חניות במעטפת של הקיבוץ ולמנוע חנייה בצירים אלה. הקיבוץ "הכשיר את השרץ" הזה כשהכשיר חנייה מסודרת בתוכו.

בעלי המקצוע נוסעים גם בתוך השבילים המשולבים המסודרים, שום דבר לא מונע מהם לנוע בתוך הקיבוץ בצורה חופשית ופראית למדי, לא דשא, לא בתי מגורים, והחווייה היא שבעלי התפקידים כאן נותנים לגיטימציה לתנועה הזו.

דורון נותן סקירה כיצד הנושא התחבורה עבר שינוי עצום משנות השישים והשבעים בהם חברים כלל לא החזיקו מכוניות פרטיות עד לימינו, שעל פי תקן אנו אמורים לספק חנייה לשתי מכוניות למשפחה, למעט מכוניות אורחים. תוכנית המתאר האחרונה של הקיבוץ

מ-2013 נתנה דגש על חניות רק במעטפת של הקיבוץ, אבל לא הצלחנו לעמוד בתקן כנדרש, אי אפשר היה לדחוס את כל המסה הזו למעטפת, ולכן הציעו לבנות חניות בתוך הקיבוץ. בתוכניות לבנייה העתידית יש התייחסות לחנייה מסודרת שעומדת בתקן, וכן במה שמכונה שכונת הדרדסים פתרנו את בעיית החנייה וכן בשכונת הבוסתן. זה מעורר תרעומת כלפי מי שהחנייה מרוחקת יותר מהבית או ממקום העבודה שלו. והכל בסופו של דבר חוזר לשאלת התקציבים וסדרי העדיפויות. תמיד שואלים אותי איך קיבוץ גדול כאפיקים פתר את הבעיה. אז אפיקים עשו מהלך דרמטי, שכל מדרכה בקיבוץ היא מדרכה היכולה לשרת את כוחות ההצלה, מדרכת בטון, כך זה נבנה, וזה מונע כבישים פנימיים כמו בתוך הישוב שלנו. צריך לזכור שהצירים המרכזיים משרתים אותנו במקרי חירום. מגרש הכדורסל ומגרש הכדורגל אמורים להיות מגרשי חנייה, קצב ההתקדמות לשם תלוי במשאבי הקיבוץ. גם בהנחה שיש תיכנון, צריך להשיג תקציבים מהרשות המוניציפאלית שמשגיחה את משאביה ממשרדים ממשלתיים, צריך לדעת להביא כסף, ואנחנו נחשבים לקיבוץ עשיר אז אנחנו גם לא מקבלים כספים. לטווח הארוך צריך לעשות תוכנית מגירה לשני הצירים ולטווח הקצר - זו החלטה חברתית עקרונית. במקרה של אסון, חלילה, הקיבוץ יאלץ לשלם סכומי עתק, והשיח על משאבים הוא לצערנו לפעמים שאלה של מתי מוציאים את המשאבים ובאילו נסיבות.

לסיכום, מינהלת החינוך ממליצה על סגירת הצירים המרכזיים של הקיבוץ למען ביטחון ילדינו. מציעה לעשות זאת בהדרגה תוך התייחסות לטווח המידי. תיעשה פנייה למזכירות הרחבה בנושא, למינהלת תשתיות ולוועדת בטיחות של הקיבוץ. המינהלת ממליצה על הוספת שילוט "ילדים חוצים" ברחבי הקיבוץ ושלטים על הגבלת מהירות נסיעה. כמו כן ממליצה על העברת בעלי המלאכה לקלאב קארים שיאפשרו תנועה ברחבי הקיבוץ אבל בכל זאת בטוחה יותר מתנועת כלי רכב בקיבוץ. חופש נעים ובטוח לכולם.

סכנה, חברים, סכנה! כביש מסוכן, האט!!!

אבי זעירא

הנושא הזה מטריד אותי כבר זמן רב, אני מניח שלא רק אותי, ואני מנסה לשתף אתכם : כביש העוקף מערבית את הקיבוץ עמוס בתנועה, החל מ-4 בבוקר עד שעות הלילה המאוחרות עוברות מאות מכוניות במהירות מסוכנת. נשמע המון. אכן, נבדק מדגמית. המרחק מהבתים הקרובים לכביש פחות מ-10 מטר. מה זה אומר?

1. רעש בלתי פוסק לאורך כל היום.

2. אבק, לכלוך, ריח אגוז נכנס לבתים, זיהום אוויר.

3. קירות רועדים, סדקים בקירות, ממעבר משאיות וטרקטורים.

4. והכי חשוב - סכנה! שדה הראייה ליציאה מהמדרכות אל הכביש אפס!

סכנה למבוגרים עם אופניים וקלנועיות, והחשוב מכל ילדים שלא יודעים להיזהר.

אני פונה קודם כול לנהגים, **סעו לאט!** לא תוכלו להגיב, אם מישהו ייצא לפתע אל הכביש.

אני פונה לבעלי התפקידים, **תמרוו** את הכביש המסוכן הזה. עם שלטי האזהרה והגבלת

מהירות. אל עובדי והנהלת "גולן": **היכנסו למפעל מהכביש העוקף.**

אל עובדי החקלאות: **סעו בבקשה בכביש עוקף**, זה מאריך אך במאות מטרים את דרככם

ומשפר בהרבה את איכות החיים של תושבי השכונה המערבית.

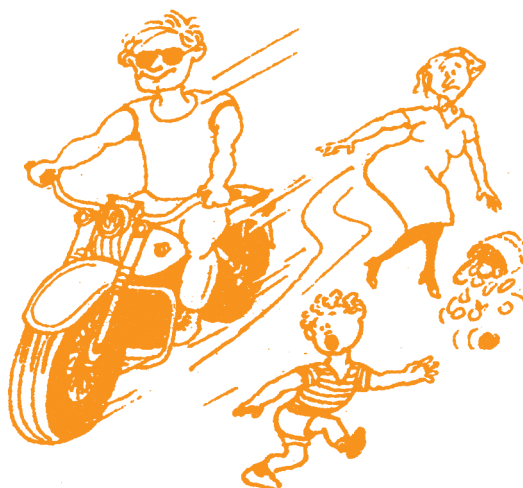
ולבסוף אל מקבלי ההחלטות, בעלי התפקידים: דמו כאילו אתם גרים בשכונה הזאת

ותעבירו את הכביש הזה מערבה, התשתית קיימת.

אז זהו כתבתי, ואני בשם תושבי השכונה המערבית מקווה לראות תוצאות.

העתקים: מאיר בן עמי, רכז חצר.

רכז משק, מזכירים. שער הגולן

נעים להכיר - משפחת לסקה לקראת קבלה לחברות

שלום לכולם,

אנחנו משפחת לסקה: דני, חופית, איתן, נעמה ויואב.

דני, בן הקיבוץ, עזב לכמה שנים למטרת לימודים ועתה חזר עם משפחתו הביתה. בעל תואר שני בגיאוגרפיה פיסית (גיאומורפולוגיה) וכעת עובד במשרד החקלאות באגף לשימור קרקע וניקוז. עובד מול ציבור החקלאים ובכלל זה תורם כמה שניתן לחקלאות הקיבוץ.

חופית, במקור מאילת ותמיד חלמה לגור בישוב כפרי. בעלת תעודת הוראה ותואר שני בחינוך. עובדת במשרד החינוך ב-10 השנים האחרונות כגננת לגילאי 3 עד 6. אוהבת את עבודתה וכמובן, אוהבת ילדים.

איתן, הבן הבכור, הגיע לקיבוץ בגיל 4 וכיום עולה לכיתה א' ולכיופון.

נעמה, הגיעה לקיבוץ בגיל חצי שנה וכיום עולה לגנון דולב.

יואב, האחרון בחבורה, נולד פה ועולה לפעוטון חרצית.

שלושתם מפתחים עצמאות ומתנסים בהתמצאות במרחבי הקיבוץ הפתוח, על המדשאות, בגן השעשועים ובשינוע כלי תחבורה שונים בשבילי הקיבוץ.

כמשפחה אנו תמיד מוכנים לתת מעצמנו עבור חבר או כל בקשה מהתרבות, החינוך, החקלאות ובכלל.

אוהבים את מקומנו בקיבוץ ומקווים להיות חברים בו.

סיכום שאלון התקשורת

אביב לשם

שאלון התקשורת, עליו טרחו והשיבו 95 חברים, נעשה כחלק מבניית מערך תקשורת פנים בקיבוץ ורצון לברר מהן העדפות החברים, הצרכנים, מה משרת ואהוב, ומה יש לשנות או לתקן.

התשובות מעניינות ומעידות על שונות בשימושים ובצריכה, וזה לא רק עניין של גיל או שייכות דורית.

ריכוז הממצאים מראה כי את העלון קוראים רוב החברים (יותר מ 90%). כמעט כל המשיבים השיבו כי "פעם בשבועיים" היא תדירות מספיקה, והתכנים שמרבית המשיבים היו מבקשים להוסיף הם דברי "ביקורת", פינת "נוסטלגיה", "המלצות" ו"תרבות". רוב המשיבים (66%) מבקשים להמשיך לקבל את העלון המודפס ולא מסתפקים בגרסה אינטרנטית. לגבי אתר האינטרנט הנבנה של הקיבוץ, ציינו רוב המשיבים כי התכנים החשובים להם הם "עדכונים וחדשות מקומיות", "אירועים אזוריים" ו"יכולת לבצע שירותים" מקומיים דרך האתר.

שאלה נוספת התייחסה לדף הפייסבוק של הקיבוץ. מסתבר שרוב המשיבים פעילים ברשת החברתית ועוקבים אחרי הדף של הקיבוץ.

ממצאי השאלון מראים כי שלושה מכל ארבעה חברים הורידו את יישומון 'מקומי' לטלפון הנייד, אך רק חלק מהמשיבים ידעו להירשם לקטגוריות העניין, ומחצית השיבו כי הם לא מרוצים מהשירות. דירוג הסיבות לחוסר שביעות הרצון קבע כי רוב המשיבים מבקשים את "צמצום שליחת ההודעות".

אמצעי תקשורת ישן עליו שאלנו הוא הלוח האלקטרוני הוותיק, שעל פי ממצאי השאלון מחצית החברים לא יודעים מה מספר הערוץ בו הוא מופיע בשלט. רוב החברים לא צורכים מידע הנחוץ להם דרכו, אולם מרבית המשיבים סבורים כי המידע החשוב שיופיע בלוח הוא "שעות פתיחה", "אירועים מקומיים" וגם מידע על אירועים אזוריים.

על השאלה המסכמת: האם את/ה חושב/ת ששדרוג אמצעי תקשורת הפנים ישרתו אותך? ענו "כן" כ-95%.

מה הלאה?

רוב השאלות קיבלו תשובות חד-משמעיות על העדפות החברים. וזה טוב. המטרה היא מערך תקשורת פנים נגיש ומתקדם, שישרת את החברים, יספק מידע נחוץ ומעניין. יעד נוסף, לא פחות חשוב מבחינתי, הוא שילובם של כמה שיותר חברים בתפעול האמצעים, בכתובה, בהזנת התכנים, ביצירת תקשורת מדווחת, מגוונת, הכוללת דברי ביקורת כשיש, יודעת להאיר על הצדדים היפים כמו גם על הטעונונים שיפור אצלנו.

להתאים את האדם המתאים למשרה

כמה שכירים עובדים אצלנו, האם חברים יחליפו בקרוב שכירים ומה רמת האבטלה אצלנו.

ראיון עם ניצן ריצר מנהלת מש"א - אביב לשם

"יש יותר שכירים מאשר בעבר, אולם זה תהליך טבעי, כי המציאות של שער הגולן שונה מאשר בעבר. יותר חברים עובדים "בחוץ", הנקלטים מביאים איתם את המשרה בה עבדו לפני שהתקבלו, ואנשים שיצאו ללמוד רוצים לממש עצמם", מסבירה לי ניצן רימר, מנהלת משאבי אנוש בקיבוץ, בתשובה לטענות שנשמעו לאחרונה בנושא ריבוי עובדים שכירים בקיבוץ, בענפי שירות ובכלל. בשיחה איתה הארנו על מדיניות ההעסקה בשער הגולן, ועל תמורות שחלו אצלנו כמו גם במגזר הקיבוצי כולו. נצא לדרך.

* כמה שכירים עובדים בשער הגולן?

"בענפי הקיבוץ עובדים היום כ-160 שכירים, בעלות של כ-880,000 ₪ בחודש. כמדיניות, אנחנו מפרסמים כל משרה פנויה קודם כל באמצעי התקשורת שלנו לידיעת החברים, ומוסיפים פנייה אישית לחברים שיכולים להיות רלוונטיים למשרה. אני בתפקיד שנתיים וחצי, וכך נהגתי תמיד. לרבות מהמשרות, למשל: בחינוך, סיעוד, חדר אוכל, וענפי שירותים אחרים, אין היענות של חברי קיבוץ, והן מאוישות בשכירים. עם זאת, בשער הגולן רמת האבטלה נמוכה מאוד, החברים העובדים מחויבים למקום העבודה, ורבים מתמידים בו שנים רבות. חלק נוסף בתמונת התעסוקה הם עובדי החוץ, פלח שהולך וגדל במספר העובדים ובתרומה למערך הכספי של הקיבוץ".

* מאכזב אותך שאין היענות של חברי קיבוץ למשרות?

מאוד. אנחנו מייחלים שחברים יאיישו יותר משרות בקיבוץ. אני הייתי מאושרת אם בחדר האוכל היו יותר עובדים מהקיבוץ, כך גם בחינוך החברתי או במכבסה. אבל זה לא קורה. החברים מעדיפים משהו אחר, רבים עובדים בחוץ, רוב החברים החדשים עובדים בחוץ, ומספר השכירים בתוך הקיבוץ גדל. הצד השני של זה הוא שיותר חברים עובדים בחוץ, יותר אנשים עובדים במקצוע אותו בחרו ללמוד, וזה חשוב לנו כקהילה.

* מהם הצעדים לעודד חברים למשרות בתוך הקיבוץ?

גם כאמור יידוע על משרות, עידוד להתמודד, וגם הבנה שחבר קיבוץ שנבחר או לתפקיד או מתחיל חדש צריך פרק זמן ללמוד ולהסתגל, הכשרה מקצועית או ליווי. בתפקידים שהם לא תפקידי ניהול אין ביקוש מהקיבוץ. בסך הכול הקליטה של השנים האחרונות הביאה עשרות צעירים במגוון רחב של עיסוקים, שרובם ממשיכים לעבוד היכן שעבדו לפני הקבלה לקיבוץ. שער הגולן משקיע מדי שנה ממון רב בהכשרות מקצועיות לחברים, ובליוי של יועצים לממלאי תפקידים כשנדרש כזה. ההוצאה הזו מוכיחה את עצמה.

*** למה לדעתך אין ביקוש למשרות?**

סיבה אפשרית היא שצריך לעבור הצבעה בקלפי, ורק אז להתחיל קדנציה, וזה כרוך בסיכון וחשיפה ציבורית. אנשים שואלים עצמם אם יעברו קלפי ויקבלו לגיטימציה, או איך התפקיד בתוך הקיבוץ מקדם אותם בקריירה, האם תפקיד בקיבוץ מעכב אותי לעומת התמודדות על תפקיד 'בחוץ' שנתפס יותר אטרקטיבי. צריך להבין, קיבוץ לא דומה לכלום מבחינת צורת העבודה, סביבת קבלת ההחלטות, האוטונומיה בתפקיד, ההיררכיה.

*** קיימת מדיניות לאישי במנהלים מהקיבוץ את הענפים ותפקידי הניהול?**

נכון, זו מדיניות. מנהלי הענפים החקלאיים הם חברי קיבוץ, כך בענפי השירות ואחרים. כפי שצינתי, אי אפשר לדבר על מדיניות התעסוקה במנותק ממדיניות הקיבוץ לעודד את הצעירים לרכוש השכלה גבוהה, להתמקצע, לצבור ניסיון, להנהיג, לממש עצמם בניהול. "המחיר" של זה הוא שנוצר חלל וחוסר במי שיעבוד בענפי שירות ובחקלאות, שפעם הייתה מאוישת כולה בידינו. אני חושבת שזה נהדר שאנחנו כקיבוץ יכולים להגשים את מאווי החברים - צעירים כמו גם מבוגרים - בתחום העבודה.

*** משאבי אנוש מטפל גם במאקרו וגם במיקרו?**

תפקיד מש"א הוא לסייע גם לחברים המחפשים עבודה, גם לרכזי ענפים ולמערכת כוח האדם, לטפל בבעיות המצריכות טיפול מערכתי, ובבעיות המצריכות טיפול פרטני. חשוב לי לציין כי בשער הגולן רמת האבטלה נמוכה מאוד, החברים מחויבים למקום העבודה, ורבים מתמידים בו שנים רבות. אני רוצה לציין את עובדי החוץ והתפקידים החשובים שהם ממלאים בחוץ, הם פלח שוק שהולך וגדל, כמו תרומתם למערך הכספי של הקיבוץ.

*** שער הגולן מעסיק הוגן של שכירים?**

מאוד. שער הגולן כמעסיק הוא מעסיק הוגן מאוד. לא רק שאנחנו משלמים הכול מבחינת תנאים סוציאליים, אנחנו בהידברות קבועה עם העובד, ערים לצרכים ומצוקות ותומכים איפה שצריך. תראה, חשוב לי להגיד שזו ראייה מעט רומנטית לחשוב שהגלגל יכול לחזור לאחר, ובני קיבוץ יאיישו משרות שהיום מאיישים שכירים. זה קורה כשאנשים נמצאים בשלב של בין עבודות, או כשנמצאים בחופשה מהלימודים, או אחרי השחרור מהצבא וזו הזדמנות טובה לעבוד בעבודה מועדפת. זו המציאות, למדיניות שלנו יש טוב, ויש לה מחירים.

*** את כמנהלת מש"א, מרגישה מחוייבת לעזור למצוא עבודה?**

משאבי אנוש זה לא סדרן עבודה של פעם. היום אני רוצה להתאים את האדם המתאים למשרה, לא את המשרה לאדם. לא כל אחד יכול למלא משרה פנויה, לכן יש דרישות תפקיד, מנוסחות הגדרות מתאימות. אנחנו לא רוצים להנחית אנשים למשרה, אבל אני כתובת לייעוץ פרטני ולהכוונה כאשר זה נדרש. זה נעשה כחלק ממגמת התמקצעות שהקיבוץ מקדם.

*** ולסיום, איך תמונת שוק העבודה אצלנו ביחס לקיבוצים אחרים?**

בקיבוצים מופרטים האחריות להתפרנס היא על החבר, חוסר תעסוקה או משרה חלקית היא בהכרח השתכרות נמוכה יותר. זו בחירה. אצלנו, לעומת זאת, יש הרבה יותר עידוד לאיוש משרות בחברים. הלואי והיה אצלנו יותר איוש פנימי לתפקידים, זה טוב לקיבוץ, אולם גם כך אני חייבת לומר שהשכירים אצלנו עובדים קשה עבורנו, בשבילנו. הם מחויבים לעבודתם ועושים תפקידים שאנחנו כבר לא מוכנים לעשות. מרבית העבודות תובעניות והאמירות כנגדם מקוממות אותי. יש לנו שכירים טובים, הן כעובדים והן כאנשים.

זר ברכות

ליעקב טן

עם קבלת פרס המועצה האזורית עמק הירדן 2019
"על תרומתו בפיתוח תשתיות המחקר החקלאי בעמק הירדן
ועל השקעתו רבת השנים להטמעתו של המחקר האזורי
לכדי תרומה כלכלית לחקלאי העמק."
גאים בן ושמחים בשמחתך,
בית שער הגולן

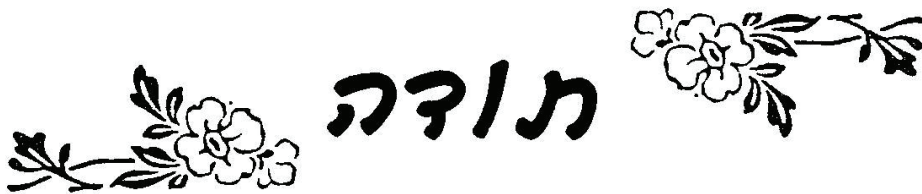
שעות הפתיחה של הספרייה האזורית

החל מתאריך 21/07/2019 - בחודשים יולי ואוגוסט הינן

ימים א'-ה' שעות: 10:00-19:00 רצוף

יום ו' שעות: 09:00-13:00

הספרייה פתוחה להשאלת ספרים, החזרת ספרים, ללימוד, לשעת משחק נעימה עם הילד ולשיחה מרגיעה.

עם סיום השיפוצים בדירות שלנו אנו רוצים להודות לכל מי שנתן יש ואישור לכך:
לדורון ועינת שבאו לכל משפחה לביקור ולשמיעת הבקשות, להנהלה הכלכלית שאישרה את
התקציב, לקובי קוג'ה רכז הבניין, לדודו ואנשיו.
תודה רבה וכל הכבוד!

זיוה ולוי דרור, עמוס כהן,
אבישי ורינה כהן, נוח ועדנה רינג

מה המשותף בין אברהם אבינו לביבי מלכנו?

שניהם קיבלו חינוך בחו"ל

שניהם התעסקו עם חברון (אחד קנה, שני מסר)

שניהם נשואים לשרה

...ו

שניהם גירשו את העוזרת!

בניית השכונה חדשה במתחם 12 (חלקה א' לשעבר)

לאחר הליך ארוך, שכלל צעדים הנוגעים ליזום, תכנון, מכרזים ונושאים בירוקרטיים נוספים, אנו עומדים בימים אלו בסיום שלב התיאוריה ונכנסים אל תוך שלב המעשה בפועל.

מה נעשה עד עכשיו ומה מתוכנן בהמשך?

פרויקט השכונה החדשה במתחם 12 כולל 30 מגרשים, אשר עליהם מתוכננים 15 בתים דו-משפחתיים. הפרויקט מתקדם בשני ראשי חץ נפרדים לחלוטין: האחד, תשתיות - פרויקט התשתיות מבוצעות בשיתוף עם משרד השיכון, החברה למשק וכלכלה, והמועצה האזורית. בשבועות האחרונים התקיים מכרז קבלנים ואנו צפויים לעלות על הקרקע בזמן הקרוב. השני, הקמת בתים - נבחר אדריכל בעזרתו ובהובלתו נפתח דגם בית דו-משפחתי בהתאם לפרוגרמה שמתגבשת לשם כך. מיד לאחר סיום תכנון עקרוני של דגם הבית, נשכור שירותי יועצים נוספים (מהנדס שלד, מים, חשמל וכו'). עם סיום התכנון יוחל בהליך בחירת קבלן לקראת ביצוע.

כמה זמן אמור להימשך שלב הקמת התשתיות?

ביצוע התשתיות מתבצע בשלושה שלבים עיקריים עם הפסקות, בהתאם לקצב האיכלוס. (א) שלב ביצוע תשתיות תת-קרקעיות ותשתיות הכרחיות לאיכלוס הוא כ-7 חודשים. (ב) לקראת סיום הקמת הבתים יוחל בהשלמת מדרכות, ריצופים וכו' במשך 4 חודשים. (ג) עם סיום איכלוס 80% מהשכונה ניכנס לשלב האחרון של עבודות הפיתוח שכולל גמר שטחים ציבוריים פתוחים וגינון.

האם מבצעים תשתיות לכל 30 המגרשים?

ביצוע העבודה העיקרית הכוללת תשתיות תת-קרקעיות (מים, ביוב, חשמל, תקשורת) מתבצע בהיקף של השכונה כולה, כלומר עבור 30 יח"ד. עבודות גמר, כלומר מדרכות, גינון וכו' יתבצעו בהתאם לקצב ההקמה והאיכלוס של הבתים.

האם תהיה הפרדה (גדר, מסתור) בין מתחם 12 לשכונת המגורים הוותיקה הצמודה לו ממזרח?

בין מתחם 12 לשכונה המערבית עובר כביש חדש, שיוקם בעיקרו על התוואי של דרך המערכת שבין הכניסה לקיבוץ לבין "גולן". כביש זה יהיה רחב יחסית, ולאורכו כ-60 חניות ניצבות שישמשו בעיקר את תושבי ואורחי השכונה המערבית. בחלקו הדרומי של כביש זה יוקם מתחם אשפה ובצידו הצפוני מתחם מיחזור. לאורך הכביש יהיו איי גינון ועצים. אין כוונה ליצור הפרדה פיזית בין השכונה החדשה לבין חלקו המערבי של הקיבוץ הוותיק.

בתחום תשתיות העל, מה הפתרון לנושא הביוב?

במסגרת הפרויקט יבוצעו גם תשתיות-על הכוללות בין היתר שדרוג תחנת סניקה (שאיבה) שתחליף את התחנה הקיימת הנמצאת במצב קריסה. העבודה תכלול קו סניקה חדש מתחנה זו אל שוחת הביוב הראשית שבצידו הדרומי של הקיבוץ. עבודה זו באה לתת מענה לשכונה החדשה, ושדרוג מערך הביוב בישוב הישן ובמיוחד לשכונה המערבית.

באיזה שלב יוסדר הכביש החוצה בין השכונות, הכולל חניות, תאורה ונוי?

מיד עם תחילת העבודות ניכנס לביצוע הכביש הנ"ל. יש כוונה להסדיר תנועה בכביש זה עם שכבה אחת של אספלט ותאורה, כך שיוכל מיד עם סיום שלב א' של העבודות לתפקד לפחות ברמה של הכביש הקיים כיום. על מנת שכביש זה ובעיקר איי הגינון שלאורכו לא ייפגעו בתקופת הקמת הבתים, יישקל בהמשך באיזה שלב לבצע אותם.

כמה מ"ר מגרש יהיה לכל משפחה?

גודל 30 המגרשים המוגדר בתב"ע (תוכנית בינוי עיר) הוא כ-500 מ"ר. בהתאם להגדרה זו יבוצעו גם התשתיות.

מתי יוצג לציבור דגם הבית?

במקביל לתחילת ביצוע תשתיות השכונה, אנו נכנסים לתכנון דגם בית. לצורך כך, גובש צוות לעבודה משותפת עם אדריכל ממושרד "אורן אדריכלים" מחיפה לפיתוח דגם לשכונה. הצפי הוא שבעוד כ-4 חודשים יסתיים שלב התכנון האדריכלי של הבית.

על הקוליסה בחדר האוכל מוצגת תוכנית השכונה.

נמשיך לעדכן.

מינהלת תכנון, בינוי ותשתיות

סיפורי בתים - בית הסוכנות

עפרה שן

בעלון האחרון בראיון של אביב עם מילה לוי הוזכר הבית, בו פועל היום "רב חן", כבית שהיו בו תינוקות. אכן, היו בו גם תינוקות, אך לבית זה יש היסטוריה ארוכה בתולדות הקיבוץ.

הוא נקרא במקור "בית הסוכנות", מפני שנבנה בתכנון ובכסף של הסוכנות עבור הקיבוצים הצעירים והוקם באותו מקום ובאותה מתכונת גם במסדה.

הבית תוכנן עבור שני גני ילדים. בין שני הגנים היתה דלת משותפת לשעת הצורך. המיוחד בבית היו החלונות. כל מי שגר בו או גידל בו ילדים זוכר את החלון שהיה לאורך כל הבית מצדו האחורי. זה היה חלון עם אדן עמוק כ-50 ס"מ. את המטפלות שימש החלון לאוורור וייבוש מצעים. לנו, הילדים שגרנו בגן, שימש החלון לתקשורת בין חדרי השינה. כאשר המטפלות היו הולכות, היינו עוברים מחדר לחדר והשמחה הייתה רבה.

בשנים הראשונות היה בקצה הצפוני של הבית מטבח הילדים בתוך צריף, עד אשר נבנה מטבח מיוחד לילדים (שהיה אחר כך חדר מלאכה - והיום מבנה מבוזבז).

אחרי מלחמת השחרור הפך ל"בית שישיות" לגיל הרך, והיו בו שלוש שישיות (לפעמים היו שמיניות, לפי הצורך), אז גם שימש כמרכז ל"שמרטף". בלילות חמים ישבו השומרות במרפסת ובין סיבוב לסיבוב העבירו זמן עם השומרים המסועממים.

עם השנים, כשנבנה בית חדש לגיל הרך, בית הסוכנות שימש למספר פונקציות: ביניהם "רפואה מונעת" עם רחל חפץ ז"ל האחות המיתולוגית, ובקצה השני היה חדר הציור של סתירה הדרי ז"ל.

"רב חן" בראשיתו כבית פעיל לתעסוקת קשישים היה רק בן שני חדרים. עם השנים גדל והתרחב על כל הבית, ובו נעשית עבודת הקודש של תעסוקת הקשישים, וכך הוא מתפקד עד היום.

ועוד סיפור קטן:

באחד הימים ביקש גבריאל רוגל ז"ל, שהיה אז משווק הצינורות ב"גולן", שעובדי "רב חן" יכינו עבור המפעל אביזרי עזר להרכבת הצינורות בבתים. לשם כך היה נחוץ לחץ אוויר. אז חובר צינור מהקומפרסור שליד מחסן הנשק אל "רב חן". בהזדמנות זו הותקנו ברזים מיוחדים לניפוח אוויר באופניים בקצה הבית. כל רוכבי האופניים של שער הגולן נהנים עד היום מעמדת ניפוח אוויר זו.

הדבר נודע גם לרוכבי האופניים של מסדה, שנהנים מעמדה זו וטוענים כי הדבר הכי טוב במסדה זה עמדת ניפוח אוויר לאופניים בשער הגולן. ובשער הגולן אומרים כי הדבר הכי טוב בשער הגולן זה הפרדס של מסדה. כך משתפרים יחסי השכנות בין הקיבוצים.

חדשות מענף המזון

שירות חדש - מכירת סושי

מהשבוע אפשר להזמין ליום חמישי מגשי "סושיז" מגוונים שמכינה עינב.

לבחירתכם שלושה גדלי מגשים :

הקטן - 7 רולים 200 ש"ח

הבינוני - 10 רולים 280 ש"ח

הגדול - 15 רולים ב- 375 ש"ח.

הסושי במגש מגוון לפי רצונכם.

הזמנות ייעשו מראש בלבד. מהרו להזמין מעינב, טלי 0526490944

(המכירה היא לחברי קיבוץ, והחיוב הוא דרך התקציב האישי).

תשלומי החזר מקופת החולים

בשל המחויבות והערך של הזכות לחסינות רפואית של כל אדם, אין לנו בענף בריאות ורווחה של הקיבוץ אפשרות לטפל ישירות בשם חברה/ה מול קופת החולים בה הוא / היא מבוטחים. חשוב מאוד להבין את זה, ולא לדרוש מאתנו את הטיפול הזה, כיוון שהחוק לא מתיר לנו לעשות זאת.

חשוב לנו לציין כי הכספים המגיעים למבוטח כהחזר על טיפול, למשל, מועברים לחשבון הבנק של הקיבוץ ללא שם המבוטח בגינו הועבר הסכום. ללא המכתב שמגיע ישירות למטופל/מבוטח בדואר אין לנו אפשרות לשייך את סכום הכסף שנכנס לחשבון הקיבוץ ולזכות את החברה.

אנחנו מבקשות מכל החברים לדאוג מול קופת החולים (לחייג כוכבית 2700 *) לקבל את הדף ולהעביר אלינו לטובת קבלת החזר וזיכוי.

אנו תמיד מוכנות לעזור בתהליך ועושות זאת ברצון. שלכם,

לילי טפליץ אסנת מלחי
בריאות ורווחה

תולעת ספרים

חדש הספרייה באיווי קיטורים לספרים

אמא קומי

https://simania.co.il/bookdetails.php?item_id=994100

נסיכת הצללים

https://simania.co.il/bookdetails.php?item_id=955831

חומות סמויות מן העין

https://simania.co.il/bookdetails.php?item_id=992249

עיר הדובים

https://simania.co.il/bookdetails.php?item_id=992771

ארכיפלג הכלב

https://simania.co.il/bookdetails.php?item_id=994096

הזמיר

https://simania.co.il/bookdetails.php?item_id=981260

בית הקפה הקטן של קאבול

https://simania.co.il/bookdetails.php?item_id=961https://simania.co.il/bookdetails.php?item_id=993833205

סליל של חוט כחול

https://simania.co.il/bookdetails.php?item_id=983251

חזרה בלי תשובה

https://simania.co.il/bookdetails.php?item_id=993833

קו חצות

https://simania.co.il/bookdetails.php?item_id=993224

חיים על דלת המקור

https://simania.co.il/bookdetails.php?item_id=218480

המקוננות

https://simania.co.il/bookdetails.php?item_id=693043

ברחוב האחיות השחורות

https://simania.co.il/bookdetails.php?item_id=964796

בית חמשת החושים

https://simania.co.il/bookdetails.php?item_id=936468

נתיב הדמים

https://simania.co.il/bookdetails.php?item_id=993512

ניתן להזמין במייל: Sifria7504@walla.com | או בוטאפ: 052-3864044

סינריום בחינוך החברתי

קרלה ניימרקס, מנהלת החינוך החברתי

אנו כבר נערכים לשנת תש"פ שמגיעה אלינו לטובה. לקראת קליטת קבוצת ה"אליפים" החדשים קיבלנו החלטה להחליף בתים בין "המרכז" ל"כיופון", כך ש"הכיופון" יפעל בשנה הבאה בבית שהיום פועל בו "המרכז", ו"המרכז" בבית בו פועל היום "הכיופון".

ההחלטה התקבלה לאחר שיקולים רבים, חינוכיים, פדגוגיים וכמותיים. הצוותים יחד איתי, ובעזרתה של היועצת החינוכית שלנו, נפעל ליצור מרחב חינוכי מתאים לכל קבוצה, מרחבים שיענו על הצרכים של הילדים.

לצד זה אנו עובדים על בניית הצוות. מציאת כוח האדם בחינוך כיום לא פשוטה. עם זאת אנו עושים את כל המאמצים לגייס את האנשים האיכותיים ביותר. את הצוות של "הכיופון" תוביל חני אופיר, מי שמובילה בשנתיים האחרונות את "הכיופון" בהצלחה רבה. לצד חני יהיו שלושה מדריכים ובנוסף מדריכה/ה שיתגבר לפי הצורך. את צוות "המרכז" תוביל ריקי חן ולצידה עומר דניאלי, הם ימשיכו לעבוד יחד בצורה מצוינת כמו בשנתיים האחרונות. מאחלת לכולנו שנה של התפתחות, הגשמה ועשייה חינוכית.

ממשיכים ב"גבורות" - הפעם בגבעת חיים איחוד אילן אשל

ברצוני לשתף אתכם, חברי שער הגולן, בחוויה שעברתי עם צוות "גבורות" בהקרנה של הסרט בקיבוץ גבעת חיים איחוד.

ביום שלישי 30.7.19 השתתפתי יחד עם יואב וצוות "גבורות" הנאמן, שכלל את חנה בונה ושלומית חפץ, בהקרנת הסרט בגבעת חיים איחוד. הקרנה זו הייתה בין ההקרנות המרגשות ביותר בהן השתתפתי.

ראשית כל הקהל: נוכחו בהקרנה כ-100 חברי קיבוץ בגילים שונים, רובם כמובן בגיל השלישי, אבל גם בני גיל הביניים ומעט צעירים. החברים הקשיבו בעניין רב והגיבו בהמשך.

מיד עם כניסתנו כחצי שעה לפני ההקרנה, נכנס חבר קיבוץ מבוגר בן 88, לדבריו, ואמר שכבר הרבה זמן הוא יודע על הסרט, ומגיל צעיר לאחר ששמע על הפרשה, הוא החליט ללמוד עליה ולשמוע כמה שיותר. שאלתי אותו למה? והוא סיפר, שבהיותו בן 17,5 כשהתחילה מלחמת העצמאות, לא גייסו אותו כי היה קצת "אאוט סיידר", והוא נשאר לעבוד בחקלאות עד שלבסוף התגייס לצה"ל ב-1950. הוא הרגיש מקופח, וזה הביא אותו לחשוב על קיבוצים ויחידים שקופחו בהיסטוריה של מלחמת השחרור כמו ניצנים, שער הגולן-מסדה ואחרים.

לפני התחלת הסרט פגשנו כמובן, את יוסי בליך ומשפחתו שהתייצבה כולה להשתתף איתנו. פגשתי גם את חבר גבעת חיים, עוזי נבון, שאיתו שירתתי במילואים משנת 1958 עד 1972 שנה בה עברתי ליחידה אחרת. התחבקנו והחלפנו מידע על חברינו ליחידה שעדיין איתנו וגם על אלה שכבר אינם, והזיכרונות הציפו אותי.

במשך הסרט, לאחר הסבריו של יואב, שררו שקט והקשבה מתוחה. הסרט ריגש והעלה דמעות בעיני רבים. בסופו שאל יואב את הקהל האם מישוהו מהם רוצה להגיב, וכאן באה מבחינתי הפתעת הערב. לאחר כמה דוברים ביקש את רשות הדיבור בחור, שנראה צעיר יחסית ונראה לי מוכר. הוא התפרץ בהתרגשות גדולה, ובתחילת דבריו אמר: "חשבתי שלא אוכל לראות את הסרט הזה. הוא מזכיר לי יותר מדי את מה שעברתי כילד במשמר העמק", ואז הוא שואל: "האם הסיפור על עמי שכאילו נהרג הוא על אילן משער הגולן?" אני יושב שני מטר ממנו, ומישוהו מצביע עלי ואומר "הנה הוא לידך". הוא ניגש אלי ואמר: "אני אורי לין ממשמר העמק, שירתתי איתך במלחמת יום הכיפורים בגדוד הסיוור האוגדתי. ביום א' 7.10.1973 הייתי עם פלוגתי קרוב אליך ופתאום הודיעו בקשר: "הטנק של אילן נפגע וכל הצוות נהרג". זו הייתה, כמובן, הפעם השנייה שהודיעו עלי שנהרגתי, אלא שבפעם הזאת הידיעה לא הגיעה הביתה ונעצרה בגדוד, כי היו זהירים וחיכו עד שמצאו אותי חי. אורי לא ידע על הסיפור העתיק מפעולת הקרב במוצב המצרי "הצבחה" באיזור קדש ברנע (מלחמת סיני), בה הודיעו להורי ולקיבוץ על מותי, וחשב שבסרט מסופר על יום הכיפורים. התחבקנו בהתרגשות.

ולאחר מכן סיפרתי לנוכחים את מה שאני זוכר מפרשת נטישת הקיבוץ ואת דעתי על הסרט ועל הפרשה. אחרי סיפרה חנה על איטקה אמה ועל הרגשותיה בפינוי לחיפה. הקהל כולו היה נרגש מאד.

מבחינת העברת המסר שהסרט מנסה להעביר הייתה זו אחת הפעמים המוצלחות ביותר. לאחר הסרט ישבנו לקפה ושיחת רעים בביתו של יוסי בליך והיה זה סיום נעים לאירוע.

זה מה שכתב יוסי בליך לשלומית חפץ:

שלומית,

*תמסרי אישית ליולא, אילן וחנה האון תודה על הצד המרגש.
לראותם אי להיות גאה שאני בן שער הזלון.*

שעות פתיחת בריכת השחייה

החל מיום א' 12.8.19 עד 31.8.19

שעות פתיחת בריכת השחייה	היום
06.30-18.45	יום א'
06.00-18.45	יום ב'
06.00-18.45	יום ג'
06.00-18.45	יום ד'
06.00-18.45	יום ה'
06.00-09.00 10.00-18.00	יום ו'
07.30-18.45	שבת

לחברי קיבוץ - משכימי קום בשבת: הכניסה משעה 07.30
להתראות בכיף !

אורי שחם (052-3864266)

מודל מנצח, האומנם?

יעקב כהן

בעיתון "ידיעות הקיבוץ" מה-12.7 קראתי מאמר של פרופסור מכובד מאוניברסיטת פרינסטון, שמעולם לא חי בקיבוץ אבל רואה בקיבוץ מודל חברתי חשוב (מודל מנצח). הוא מצליח לעניין את האמריקאים, שמודאגים מחוסר השוויון שבשיטה הקפיטליסטית שלהם, ואני מקווה בשביל האמריקאים שלא יחליפו שיטה בעייתית ברעיון גרוע שמשותף לקומץ זניח של כפריים עם נימוסים גרועים (בלי הכללות בבקשה, צודקים, לא כולם).

ככלל, אני חושב, שאם אתה לא חי בקיבוץ - לעולם לא תבין את זרמי העומק ואין סוף הפרטים הקטנים והדפוקים, שמסתתרים מאחורי הפסאדה ומביאים לחוסר הסיכוי של השיטה מבחינה כלכלית וחברתית. בעצם, גם אם אתה חי בקיבוץ, יש סיכוי טוב שאתה לא מבין מה לא בסדר ואתה מהלך בעולמו של הקדוש ברוך הוא בעיניים עצומות לרווחה.

הפרופסור המכובד נשאל מה לגבי האנשים הטובים או יותר נכון המרוויחנים הגדולים שירצו לעזוב בגלל השיטה השוויונית, והוא לא יודע שהמרוויחנים הגדולים כבר לא עוזבים את הקיבוצים, הם פשוט הופכים להיות תושבים ונהנים מכל העולמות באדיבות העליבות של המערכת הקיבוצית.

כנגד החזרה של בני הדור השני והשלישי שהיו כבר פחות אידיאליסטים מאבותיהם הקיבוצים יצרו, לדברי הפרופסור, את מנגנון הלחץ החברתי, שבאמת עבד בתחילת הדרך, אלא (צר לי לאכזב) שהמנגנון הזה לא עובד כבר שלושים שנה לפחות בכל תחומי החיים. לבסוף, כשהוא נשאל לגבי האפשרות שעצלים ירצו להצטרף לקיבוץ כדי ליהנות מהחיים הטובים שהוא מספק לחבריו, הוא מספר לנו על מערכת הסינון האיכותית שבודקת את מצבם האישי והכלכלי של הרוצים להתקבל, ורק אז לאחר שנה שנתיים של מועמדות ולאחר שהחברים הכירו אותם היטב הם מתקבלים או לא. שוב, אני האחרון שיטרח לעדכן את הפרופסור החביב, אבל "מערכת הסינון האיכותית" אף פעם לא הייתה איכותית במיוחד, וגם כשהיא הייתה, בסופו של דבר כולם מתקבלים, כי ההחלטות לא נופלות במערכת הסינון אלא בהצבעה של כלל החברים, ושם כבר פועלים קשרי משפחה וקשרי חברות וקשרי לא נעים לי, וההמלצות של מערכת הסינון, אם יש כאלו, עפות לפח הזבל של ההיסטוריה.

לתפיסתי, יש בשער-הגולן שלושה אנשים, שהרסו את הסיכוי למעבר נכון ומתבקש לקיבוץ מתחדש שנושק לנורמאליות של החיים, החריבו את הסיכוי לשכונות בנים שיכלו להביא לכאן בין שלוש לשישים משפחות בנים על נשותיהם וטפם וסידרו לנו מקום של כבוד בין האתרים למורשת עולמית של אונסק"ו יחד עם הכפר הניאוליתי הסמוך. כמובן, ששלושת פרשי האפוקליפסה (היו ארבעה, אחד הפסיק לפעול) לא עשו את זה לבד ונעזרו בעדר של חסידים שוטים, זקנים או נהנתנים צעירים. אילו הייתה שם אידיאולוגיה, הייתי חושב שהם טיפשים אבל ראויים לאיזה סוג של הערכה, רק שטיפשים הם לא, הם אינטרסנטים ומחושבים כמו מנהלי חשבונות ולכן מסוכנים. העץ של שער-הגולן עדיין ירוק ויפה, אבל השורשים כבר רקובים, כמו שאמרה החפרפרת לנשרים. אין החלטה אחת שמתקבלת בצורה נורמלית והגיונית, הכול נתון למערכת פרועה של חטוף ואכול ושפר עמדות לפני שימות העולם, ואתה לא תגיד לי איפה להחנות את האוטו שלי או לזרוק את הזבל שלי ובטח לא

תפגע בזכויות של הכלב שלי להסתובב חופשי ולהתנפל עליך. אין דין ואין דיין ושופט או שוטר, רק מזכירות אומללה שתלויה ברצון הטוב שכבר לא קיים.
מי שלא רואה את זה כבר לא יראה את זה, כנראה, ולי נשאר רק לקוות שאני עוד אהיה בסביבה כשהסיפור הזה ייגמר והעץ ייפול, וזאת תהיה הנקמה הקטנה שלי במי שגרם ליותר ממחצית החברים לאבד תקווה וגזר עלי, בין היתר, לחיות רחוק מהנכד הקטן והחמוד שלי ומהבן שלי שאמור היה לבנות כאן בית בכספו בלי טובות ולהציל אותי ממסתורי המחשב הארור הזה ושאר המצאות המאה הנוכחית.

מעבר משוויון לכישרון / רפי הלמר

אנחנו צריכים לזכור את יופי הכנרת
את הירוק של שדות עמק הירדן
שפעם היה מדבר צהוב בלי ירק
ואת נוער העמקים שהתיישב בעמק

נוער העמקים הקים קיבוצים של שוויון
ושיתוף בתרומה של הנכסים עם פריון
והכריזו סיסמא של הסתפקות במועט
חשיבות החברה ולביטולו של הפרט

במשך השנים הוקמו קיבוצים שהפכו ליישובים לתפארת
עם מסורת ארוכה של חברה עם כלכלה ותרבות מפוארת
עם חקלאות מפותחת ואימפריות של תעשייה
פארקים של ירק והרבה עבודה ועשייה

הקיבוצים הגיעו למצב של משבר חברתי עמוק
והמנהלים המוכשרים כבר לא רצו לשתוק
ונוצרת סיסמא חדשה שכל אחד יקבל לפי הפריון
ולכל אחד יהיה רכוש לפי הכישרון.

.... מישור מאמץ לא-נכון לא הקיבוץ!

מוכנות לחירום

במסגרת המשך התארגנות הקיבוץ לאירועי חירום התבקשו רכזי הענפים לבדוק את רשימת הציוד הקיימת בענף, בו אפשר להשתמש בשעת חירום.

במכתב מבקשים צח זהר - ראש מכלול לוגיסטיקה, שותפתו לצוות - מעיין כצנלסון, וראש צוות החירום - עינת אפשטיין מרכזי הענפים להכין רשימת ציוד למקרה בו נאלץ לחלץ אנשים מכל מיני צרות (לא עלינו...).

סוגי ציוד נדרש הם דלקים, כלי עבודה ידניים/חשמליים, כלים מתנייעים, כלי כיבוי אש אם יש, מזרונים וציוד להלנת אנשים, סולם, מרססים, כלי גיזום, גנרטור נייד, תאורה וכל מה שנראה רלוונטי.

"אנחנו יודעים שזה קצת התעסקות, אבל זה ממש חשוב שנדע מה עומד לרשותנו בעת חירום. אנו מדגישים - זה רק לצורך שעת חירום, כדי שנדע אילו כלים יכולים לעזור בחילוץ והצלה."

שבע שנים לפטירתו של חיליק מעודד ז"ל

גבעה אחת / נתן יונתן

היה היתה גבעה אחת שטופת-פרחים, טללים הישקוה,
היה היתה בקתה אחת, צריף עץ יחיד במרחבים.
עתה, בנטות צילו הזמן על זיכרונות וגעגוע
הן רועדות בערפל עם רוח זע בעשבים.

בבות-עיניך עצומות, תקשיב עמוק אל תוך חייד,
על גבעתך האפורה רוטט מסך הערפל.
יחף תפסע, ומהורהר,
על הדשאים ומעליך,
ירחפו בנטות היום עטלפים מעוף יפה.

ברזל ישן, גשמים וטל החלידו להב-מחרשת.
כל הכלה והכומש שב להיות פשוט עפר.
פתאום תחוש איך יד-הזמן על עפעפיך מגששת
ומניחה שנים כבדות עלי כתפך העייפה.

תוסיף לנדוד במשעולים, רחוק מחסד-נעוריד,
אבל קרוב מהם לנהות אל השנים הראשונות -
אל גבעתך, אל היפה, אשריך, איש, אם אחריך
עוד תישאר גבעה כזאת שטופת פרחים וזכרונות.

גילת, בתו, קראה שיר זה באזכרה.

בכוחותינו

כינרת חי התגייסה ומתחילה את שירותה הצבאי. בהצלחה!!!

מיה מייזלס האלופה ממשיכה לגרוף הישגים בתחרויות בינלאומיות לנוער: בתחרות באיטליה היא חתרה עד חצי הגמר במקצה ל 1000 מטר. והישגים במקצים ל 200 ו- 500 מטר. *כשהיא תגיע לאולימפיאדה הקרובה, תזכרו איפה קראתם עליה מדי שבוע! בהצלחה, מיה!

אז מה נשמע בנעורים שלנו?

הו, טוב ששאלתם. בסוף חודש יולי התקיים זו השנה השלישית ערב נבחרי השנה של הנעורים, לסיכום שנת 2019 (כבר?). התלבושות והאווירה היו של מיני-אוסקר, עם יותר מ 40 זוכים בקטגוריות השונות, ביניהם 'אליף', 'בטיח', 'גמילי וידלית' השנה. הייתה אווירה מעולה ויופי של ערב.

שבת שלום וחג אהבה שמח!